

Nasze stowarzyszenie zaproponowało Zespołowi Szkół im. Rzeczpospolitej Norwidowskiej w Strachówce organizację Turnieju Debat Oksfordzkich. Jest to projekt skierowany do klasy VI szkoły podstawowej i wszystkich klas gimnazjum. Głównym celem projektu jest kształtowanie u uczniów umiejętności prowadzenia dyskusji, argumentowania, publicznych wystąpień. Projekt realizowany jest w dwóch etapach. Pierwszy- debaty w klasach, drugi – pojedynki międzyklasowe. Turniej zakończy się w maju. Stowarzyszenie ufundowało nagrodę w wysokości 1000 zł dla zwycięskiej klasy.

{gallery}turniej{/gallery}

Regulamin Turnieju Debat Oksfordzkich

1. Organizatorzy

1.1 Organizatorem Turnieju Debat Oksfordzkich jest Stowarzyszenie Rzeczpospolita Norwidowska

1.2 Bieżące informacje na temat TDO zamieszczane będą na stronie szkoły www.zsstrachowka.pl i

stronie stowarzyszenia www.rzeczpospolitanorwidowska.pl

2. Uczestnicy

2.1 W TDO mogą uczestniczyć reprezentacje klasy VI Szkoły Podstawowej w Strachówce i klas I-III Publicznego Gimnazjum

2.2 Warunkiem przystąpienia do Turnieju jest odbycie dwóch debat w klasie w terminie do 15.01.2012 r., w których muszą wziąć udział wszyscy uczniowie.

2.3 Drużyna startująca w TDO składa się z 8 osób, w tym 4 zawodników rezerwowych.

2.4 Skład drużyny nie może zmienić się w trakcie rozgrywek.

2.5 Drużyna przystępuje do pojedynku w składzie 4 osób. Osoby te wybierane są losowo z 8 osobowego składu.

3. Przebieg rozgrywek

3.1 Rozgrywki TDO odbywają się w trakcie roku szkolnego.

3.2 W rozgrywkach TDO zgłoszone drużyny rywalizują w systemie każdy z każdym

3.3. Do fazy finałowej przechodzą dwie drużyny, które zajęły 1 i 2 miejsce.

3.4 Tematy debat w danej kolejce są wspólne dla wszystkich grup.

3.5 Tematy poszczególnych debat dla drużyn losuje się przed rozpoczęciem danej edycji TDO. Stronę bronioną w debacie drużyna losuje godzinę przed rozpoczęciem pojedynku.

4. Przebieg debaty

4.1 Debaty TDO przebiegają wedle zasad właściwych debatom oksfordzkim, z tym istotnym

wyjątkiem, że zwycięzcę pojedynków wskazują sędziowie, a nie publiczność.

4.2 Zasady debaty oksfordzkiej przyjęte dla potrzeb niniejszego konkursu są następujące:

- a) dyskutują ze sobą dwie czteroosobowe drużyny, zwolennicy tezy i jej przeciwnicy;
- b) w każdej z drużyn następuje podział funkcji: dwie pierwsze osoby bronią stanowiska drużyny (przy czym pierwsza daje ogólny zarys argumentacji, druga zaś rozwija szczegółowo wybrane wątki), dwie ostatnie natomiast zajmują się zbiciem argumentów przeciwnika;
- c) zwolennicy tezy definiują problem;
- d) przedstawiciele stron występują naprzemiennie, począwszy od pierwszego mówcy po stronie tezy;
- e) czas każdego z mówców jest ograniczony do 4 minut;
- f) po wypowiedzi ostatniego z mówców debata zostaje zamknięta, a jurorzy podejmują decyzję o przyznaniu jednej z drużyn zwycięstwa lub o remisie; jurorzy uzasadniają publicznie swą decyzję, a w swej ocenie odnoszą się do kunsztu retorycznego uczestników i celności zastosowanej argumentacji;
- g) w debatach po ostatnim z mówców do głosu dopuszczana jest także publiczność, słuchacze opowiadający się po każdej ze stron występują naprzemiennie, ich wypowiedź nie może być dłuższa niż 1 minuta; w trakcie wystąpień publiczności, na podobnych prawach co i ona do debaty mogą po raz kolejny włączyć się członkowie drużyn, przy czym marszałek debaty w sytuacji wyboru zawsze preferować będzie osobę zgłaszającą się spośród publiczności,
- h) debatą kieruje, otwiera ją i zamyka marszałek debaty;
- i) marszałek debaty ma prawo odebrać głos, a nawet usunąć z sali dyskutanta, który narusza przyjęte formy grzecznościowe;
- j) marszałek powołuje sekretarza debaty, którego zadaniem jest pomiar czasu i sygnalizowanie dzwonkiem, że czas wypowiedzi został przekroczony;
- k) w czasie wygłaszanej mowy przeciwnicy mogą zgłaszać uwagi i pytania do mówcy, ale tylko za jego zgodą. Dzieje się to w następujący sposób: przeciwnik unosi prawą rękę do góry i informuje – „Pytanie” albo „Uwaga”, mówca może udzielić głosu pytającemu (mówiąc „Proszę”) lub nie (mówiąc „Dziękuję”). W przypadku zgody na wtrącenie czas mówcy wydłuża się o czas zabrany przez pytającego; wtrącenia nie powinny przemieniać się w wymianę zdań – odpowiedziawszy na zastrzeżenie polemisty mówca kontynuuje swoje wystąpienie;
- l) uczestnicy debaty zwracają się do siebie per „Pani, Panie”, każda z wypowiedzi powinna zacząć się od grzecznościowego zwrotu w kierunku marszałka i publiczności np. „Panie Marszałku (Pani Marszałek), Szanowna Publiczności...”
- m) oczekuje się od uczestników stroju właściwego okazjom uroczystym.

5. Skład sędziowski i kryteria oceny

5.1 Skład sędziowski stanowią nauczyciele Zespołu Szkół im. Rzeczpospolitej Norwidowskiej w Strachówce nie będący wychowawcami klasy, która bierze udział w debacie oraz przedstawiciel Organizatora TDO. W obradach uczestniczą bez prawa głosu wychowawcy zespołów, których pojedynki poddawany jest ocenie. W pracach jury może uczestniczyć także z głosem doradczym ekspert powołany przez Organizatora.

5.2 Każdy pojedynek w trakcie TDO sędziuje nie mniej niż 3 jurorów.

5.3 Zwycięzcą pojedynku zostaje drużyna, którą jako zwycięzcę wskazała większość jurorów.

5.4 Pojedynek uznaje się za remisowy w przypadku, gdy

- a) głosy jurorskie podzieliły się po połowie lub
- b) większość jurorów opowiedziała się za remisem.

5.5 Jurorzy posiłkują się w formułowaniu oceny wystawianiem tzw. „małych punktów”. Średnie arytmetyczne „małych punktów” przyznanych drużynie w poszczególnych pojedynkach są sumowane w tabeli TDO i wpływają na miejsce w tabeli.

5.6 Juror ocenia całość zespołu debatanckiego za: wierność tematowi, przygotowanie argumentacji. „Małe punkty” przyznane w ten sposób grupie mnożone są przez regulaminową liczbę jej członków, czyli przez

5.7 Juror ocenia poszczególnych zawodników za: wartość retoryczną, umiejętność stosownego zachowania się, wypełnienie zadania należącego do mówcy oraz umiejętność reagowania na argumentację strony przeciwnej.

5.8 Ocena w przypadku poszczególnych kryteriów wygląda następująco:

- a) wierność tematowi – brak zgodności z tematem (0p.) lub zgodność (2p.)
- b) przygotowanie argumentacji – złe (0p.), mierne (1p.), dobre (2p.), znakomite (3p.)
- c) wartość retoryczna – brak (0p.), mierna (1p.), dobra (2p.), bardzo dobra (3p.), znakomita (4p.)
- d) umiejętność stosownego zachowania się – poprawne (1p.), dobre (2p.) (Nie przyznaje się tu zera punktów, ponieważ zachowanie ocenione na zero oznaczałoby wcześniejszą dyskwalifikację zawodnika przez marszałka debaty.)
- e) wypełnienie zadania należącego do mówcy – złe (0p.), mierne (1p.), dobre (2p.), znakomite (3p.)
- f) umiejętność reagowania na argumentację strony przeciwnej – brak (0p.), mierna (1p.), dobra (2p.), znakomita (3p.)

5.9 Drużynie zwycięskiej w pojedynku przyznaje się 2 punkty (tzw. „duże punkty”), przegranej 0, a w przypadku remisu każdej z drużyn po 1 punkcie.

5.10 Tabela TDO w fazie grupowej ustalana jest według następujących kryteriów:

- a) liczba zdobytych „dużych punktów” za zwycięstwa i remisy,
- b) w przypadku, gdyby dwie drużyny miały tę samą liczbę „dużych punktów” za zwycięstwa i remisy decyduje większa liczba zwycięstw,
- c) w przypadku, gdyby liczba zwycięstw była równa decyduje liczba „małych punktów” zdobytych w poszczególnych pojedynkach,
- d) w przypadku, gdyby liczba „małych punktów” była równa drużyny zajmują miejsce ex aequo,
- e) w przypadku, gdyby liczba „małych punktów” była równa, a przyznanie miejsca ex aequo było niemożliwe z uwagi na konieczność wyłonienia po zakończeniu fazy grupowej zdobywców 1 i 2 miejsca w grupie, o kolejności decyduje wynik bezpośredniego pojedynku między zainteresowanymi drużynami, a gdyby ten był remisowy rozgrywa się dodatkowy mecz.

5.11 W pojedynku finałowym jurorzy muszą wskazać zwycięzcę. Gdyby głosy jurorskie podzieliły się po połowie, jurorzy mogą po dyskusji zrewidować swoje opinie. Liczba „małych punktów” nie rozstrzyga o niczym – ma znaczenie pomocnicze w dyskusji jurorów. W przypadku, gdyby wynik nadal był remisowy, wskazani przez każdą z drużyn pojedynczy mówcy wygłaszają trwające nie dłużej niż 3 minuty mowy. Nie powinny one być prostym powtórzeniem mów wygłoszonych w czasie debaty. Sędziowie wskazują lepszego mówcę i jego drużynie przyznają zwycięstwo. Gdyby i w tym wypadku głosy sędziów podzieliły się drużyny wskazują kolejnych zawodników i ci wygłaszają kolejne mowy. Gdyby żaden z indywidualnych pojedynków nie przyniósł rozstrzygnięcia, losuje się zwycięzcę.